

DE STULNA BARNEN PROV

Här är åtta citat ur boken. Bläddra och sök upp citaten och skriv **de första tre orden** i den mening som kommer efter!

- Tänk jag minns fortfarande dagen när de kom hit med dig, fortsatte hon precis som hon brukade. Liten som en räka var du, och lika blek. Jag trodde att det var något fel på dig!

- Var är Dea? frågade Sol och tittade sig om.
Kökspigån brukade vara i full gång så här dags.

- Huvudvärk, fnös Misana. _____

Sol kunde höra att pojkarna gick bort mot dörren. Det här gömstället var nog lite *för* bra. Snabbt trängde hon sig mellan stenarna tillbaka, ut i eldstaden.

Arel kände sig fånig. Eno lyckades verkligen reta gallfeber på honom ibland.

- Vi är bara nervösa inför proven, sa han.

Och plötsligt slog det honom. Han hade fantiserat om det så länge - nu var det snart verklighet!

- En slav kan inte resa sin väg, sa Eno. En slav kan bara bli ivägskickad eller såld. Om du följer med oss är det att rymma. De skulle leta rätt på dig och straffa dig.

Det blev tyst en stund.

- Jag trodde att du visste, sa Arel sedan.

- Så häxfolkets barn är borta, sa Arels far. De har befriat dem, allihopa. Han lät trött på rösten.

- Inte alla, sa generalen med hård stämma. Flickan är här. Kokerskan sa att hon har artat sig väl.

Men - Eno och Sol var hans vänner. I själva verket var de som hans familj - var det inte så han tänkt, för bara ett par veckor sedan? Plötsligt kände han sig alldeles lugn. Han hade fattat sitt beslut.

- Äsch, sa han och log mot Eno. _____

Nu följde hon Arels instruktioner.

Gå över fälten norrut, hade han sagt. Vada över bäcken, ta tio steg på andra sidan. Backa sedan tillbaka igen. Följ bäcken fram till bron. _____

DE STULNA BARNEN

PROV Facit

- Tänk jag minns fortfarande dagen när de kom hit med dig, fortsatte hon precis som hon brukade. Liten som en räka var du, och lika blek. Jag trodde att det var något fel på dig!

Hon rufsade om i Sols vitgula lockar.

- Var är Dea? frågade Sol och tittade sig om.

Kökspigian brukade vara i full gång så här dags.

- Huvudvärk, fnös Misana. **Så jag behöver din hjälp i eftermiddag.**

Sol kunde höra att pojkarna gick bort mot dörren. Det här gömstället var nog lite *för* bra. Snabbt trängde hon sig mellan stenarna tillbaka, ut i eldstaden.

Här är jag, sa hon.

Arel kände sig fånig. Eno lyckades verkligen reta gallfeber på honom ibland.

- Vi är bara nervösa inför proven, sa han.

Och plötsligt slog det honom. Han hade fantiserat om det så länge - nu var det snart verklighet!

Han skulle lämna villan vid slätten och ge sig av till huvudstaden.

- En slav kan inte resa sin väg, sa Eno. En slav kan bara bli ivägskickad eller såld. Om du följer med oss är det att rymma. De skulle leta rätt på dig och straffa dig.

Det blev tyst en stund.

- Jag trodde att du visste, sa Arel sedan.

Men det hade hon inte gjort.

- Så häxfolkets barn är borta, sa Arels far. De har befriat dem, allihopa. Han lät trött på rösten.

- Inte alla, sa generalen med hård stämma. Flickan är här. Kokerskan sa att hon har artat sig väl.

Hon har ingen aning om vem hon är och varifrån hon kommer.

Men - Eno och Sol var hans vänner. I själva verket var de som hans familj - var det inte så han tänkt, för bara ett par veckor sedan? Plötsligt kände han sig alldeles lugn. Han hade fattat sitt beslut.

- Äsch, sa han och log mot Eno. **Här kan vi inte stå.**

Nu följde hon Arels instruktioner.

Gå över fälten norrut, hade han sagt. Vada över bäcken, ta tio steg på andra sidan. Backa sedan tillbaka igen. Följ bäcken fram till bron. **Vi väntar på dig där.**